

باسمه تعالی

بررسی عوامل مؤثر در توسعه مالزی

کلیاتی از سرزمین

موقعیت: فدراسیون مالزی مشتمل بر دو قلمرو شرقی و غربی است

وسعت: ۳۲۹،۷۳۳ کیلومتر مربع (حدود یک پنجم ایران)

موقعیت جغرافیایی: جنوب شرقی آسیا- منطقه حاره

پایتخت سیاسی: کوالالامپور

پایتخت اداری: شهر جدید پوتراجایا در نزدیکی کوالالامپور

جمعیت و مردم

جمعیت (سال ۲۰۰۵ م): ۲۵.۳ میلیون نفر

جمعیت (سال ۲۰۱۳ م): حدود ۳۰ میلیون نفر

ترکیب قومی: ۶۰٪ مالایی + ۲۷٪ چینی + ۱۲٪ هندی + ۱٪ غیره

حکومت

تاریخ استقلال: ۳۱ اوت سال ۱۹۵۷ - استقلال از انگلستان

نظام حکومتی: مشروطه سلطنتی فدرال با پادشاهی انتخابی دوره‌ای

پارلمان: شامل مجلس نمایندگان (دیوان رعیت) و مجلس سنا یا میهنی

ایالات: ۱۳ ایالت و سه منطقه فدرال (۹ سلطان و ۴ فرماندار)

*- سلطان از میان ۹ سلطان ایالات به صورت دوره‌ای و برای ۵ سال انتخاب می‌شود.

زبان رسمی: مالایی

دین رسمی: اسلام

اسامی و شهرت تمامی نخست وزیران مالزی						
۱۹۸۱ تا ۲۰۰۳ شش دوره - مشهور به پدر مدرنیته و معمار مالزی نوین		تون دکتر ماهاتیر محمد	۴ ۱۹۵۷ تا ۱۹۷۰ سه دوره - مشهور به پدر استقلال		تونکو عبدالرحمان	۱
۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹ سه دوره - مشهور به پدر توسعه سرمایه‌گذاری		تون دکتر محمد عبدالله بداوی	۵ ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۶ دو دوره - مشهور به پدر توسعه		تون عبدالرزاق	۲
از ۲۰۰۹ تا کنون ادامه دارد.		تون نجیب رزاق	۶ ۱۹۷۶ تا ۱۹۸۱ دو دوره - مشهور به پدر اتحاد		تون حسین اون	۳

ماهاتیر محمد

ماهاتیر بن محمد (زاده ۱۰ ژوئیه سال ۱۹۲۵ م) از سال ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۳ میلادی، چهارمین نخست‌وزیر مالزی بود.

او مورد تحسین و انتقادهای بسیاری واقع است و از شخصیت‌های جنجالی سیاست جهان است. برای مثال بسیاری او را به علت نقشش در مدرن‌سازی سریع مالزی و رشد رفاه در این کشور تحسین می‌کنند. دولت مالزی مدعی است که فقر در زمان ماهاتیر از حدود ۵۰ درصد به ۶ درصد کاهش یافته است.

زبان و فرهنگ

سه تمدن: مالایی-اسلامی، چینی و هندی

زبان: زبان رسمی باهاسا ملایو (مالایی)، زبان انگلیسی و گویش‌های مختلف زبان‌های چینی و هندی

دین و مذهب: ۶۰٪ مسلمان + ۱۹.۲٪ بودائیسیم + ۹.۱٪ مسیحی + ۶.۳٪ هندو و ...

مختصری از تاریخ گذشته

ارتباط با تمدن‌های چینی، هندی، ایرانی و عربی

ظهور حکومت اسلامی (قرن پانزدهم) و اسلامی شدن منطقه

ورود استعمارگران: پرتغالی‌ها، هلندی‌ها و انگلیسی‌ها

قرن نوزدهم: استیلای کامل

اشغال توسط ژاپن

استقلال در ۳۱ اوت سال ۱۹۵۷ میلادی

وضعیت اقتصادی قبل از توسعه

- اقتصاد تک‌بعدی با محوریت تولید مواد خام کشاورزی و معدنی همچون قلع، روی، نفت، کائوچو، خرما، روغن نخل، لاستیک طبیعی و الوار و چوب‌های استوایی.
- سیاست انگلیسی‌ها به‌منظور بهره‌گیری از توان و نیروی کار غیربومیان هندی و چینی و بیکار نگه‌داشتن بومیان و مالایی‌ها برای سرخورده نگه‌داشتن بومیان منطقه.
- تا سال ۱۹۷۰ میلادی ۴۹٪ مردم این کشور زیرخط فقر بودند و مالزی کشوری فقیر محسوب می‌شد.
- درآمد سرانه مالزی در زمان استقلال حدود ۲۵۰ دلار و سهم تولیدات صنعتی در صادراتش، ناچیز و در حدود ۱۳ درصد بود.

مختصری از وضعیت اقتصادی پس از آغاز روند توسعه

- مالزی طی سه دهه اخیر به‌گونه‌ای شتابان، صنعتی شده است و از کشوری که به تولید طیف وسیعی از مواد خام معدنی و تولیدات کشاورزی صادراتی متکی بود، به کشوری تبدیل شده که صنایع تولیدی نقش مسلط را در اقتصاد آن ایفا می‌نمایند.
- باوجود آنکه در سال ۱۹۸۶ کشاورزی و تولید کارخانه‌ای سهمی تقریباً مساوی در تولید ناخالص داخلی مالزی داشتند، از سال ۱۹۹۴، تولید کارخانه‌ای اهمیتی دو برابر کشاورزی پیدا کرد.
- مالزی در رتبه‌بندی شاخص آزادی اقتصادی در سال ۲۰۰۷، با کسب ۸۵ امتیاز در رتبه ۴۸ قرار داشت و در سال ۲۰۱۲ با ۳۰ پله صعود در رتبه ۱۸ قرار گرفت.
- در سال ۲۰۰۶ تنها ۴٪ از مردم این کشور زیرخط فقر قرار دارند.
- اتحاد، تسامح و تساهل مالایوها با سایر نژادهای ساکن مالزی (پلیس، فروشگاه‌ها و ...) مطابق با چشم‌انداز ۲۰۲۰.

توزیع فقر در مالزی

۲۰۰۴	۲۰۰۲	۱۹۹۹	۱۹۹۰	۱۹۸۰	۱۹۷۰	
۱/۲	۱	۱/۹	۳/۹	-	-	فقر شدید
۲/۵	۲/۳	۳/۳	۷/۱	۱۷/۵	۲۴/۶	شهر
۲/۵	۱۳/۵	۱۴/۸	۲۱/۱	۴۵/۸	۵۸/۶	روستا
۵/۷	۶	۸/۵	۱۶/۵	۳۷/۴	۴۹/۳	جمع

توضیح

با توجه به توسعه اقتصادی حاصل شده و نیز رشد طبقه متوسط در این کشور، فرآیند توسعه سیاسی و دموکراسی نیز به عنوان عامل تداوم بخش توسعه اقتصادی، در حال تعمیق و گسترش هست اما در این سمینار به طور عمده به مؤلفه‌های دخیل در توسعه اقتصادی پرداخته شده است.

دلیل موفقیت مالزی در فرآیند توسعه

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ایران، موفقیت کشور مالزی در دستیابی به رشد اقتصادی پایدار و توسعه شتابان را مرهون: اتخاذ سیاست‌های توسعه‌ای مناسب، مدیریت صحیح اقتصاد، تقویت و ارتقای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، منابع انسانی در حال توسعه و فراهم کردن زیرساختارهای فیزیکی و نهادی مناسب می‌داند.

تحولات توسعه در مالزی

- فرآیند صنعتی شدن (الگوی نوسازی - ژاپن و کره جنوبی)
- آموزش شغلی هدفمند (دولتی و خصوصی)
- زمینه سازی جذب سرمایه گذاری خارجی
- خصوصی سازی (موتور محرک اقتصادی)
- برنامه های توسعه (۳ برنامه جامع و چشم انداز)
- توسعه صادرات (صنعتی و تولیدی اولیه)
- مدیریت و تصمیم گیری های دولت
- مشکلات راهبردی توسعه مالزی

طرح صنعتی شدن اول و دوم

- سیاست صنعتی شدن مالزی از سال ۱۹۶۵ و در پاسخ به کاهش رشد صنعتی و جدایی سنگاپور صنعتی شده، در پیش گرفته شد.
- در سال ۱۹۷۰ در خلال سیاست اقتصادی نوین، رویه صنعتی بیشتر به سود شرکت‌های دولتی بود. درواقع، دولت به دنبال صنایع کاربر و ایجاد اشتغال بود و سیاست‌های صنعتی آن از لحاظ اقتصادی برای بخش خصوصی جذابیت نداشت.
- در دهه ۱۹۸۰، سیاست صنعتی مالزی به تدریج دگرگون شد و دولتمردان این کشور گرایش به آن پیدا کردند که رشد اقتصادی را از طریق صادرات صنعتی افزایش دهند.
- طرح صنعتی دوم مالزی در چارچوب سیاست نوین توسعه، از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۵ به اجرا درآمد و گسترش صنایع و فناوری کاربر مورد توجه قرار گرفت و در خلال سیاست نوین توسعه، گسترش صنایع الکترونیک و الکترونیک اهمیت یافت که معمولاً سرمایه‌بر است.

صنعتی شدن

- از زمان طرح دوم صنعتی شدن، بیش از ۲۰۰ مرکز توسعه صنعتی و ۱۲ بندر آزاد و چندین پارک صنعتی فناوری در مالزی فعالیت دارند که به پیشرفته‌ترین ابزار روز مجهز و همه گونه ابزار تحقیقاتی و آزمایشگاهی در آن‌ها وجود دارد.
- مالزی در اواسط دهه‌ی هشتاد دچار رکود کوتاه‌مدتی شد اما از آن زمان تاکنون به‌طور مستمر از رشد سریع برخوردار بوده است.
- موتور اصلی توسعه‌ی اقتصادی، سرمایه‌گذاری در صنایع تولیدی معطوف به صادرات و رشد سریع درآمدهای صادراتی حاصل از این صنایع بوده است.
- مالزی توانسته است از گرایش رایج میان شرکت‌های کشورهای توسعه‌یافته مبنی بر انتقال برخی از خطوط تولید خود به مناطق کم‌هزینه و با استفاده از تکنولوژی نیمه پیشرفته، به سود خود بهره جوید.

- تورم پایین، پول ملی قدرتمند و مدیریت اقتصادی محتاطانه، ملازمان مهم سیاست صنعتی بوده‌اند که در این موفقیت‌ها اهمیتی محوری داشته‌اند.
- رشد تولید صنعتی، هم برای تأمین اعتبارات لازم و هم برای به دست آوردن فن‌آوری، به شدت متکی به جلب سرمایه‌گذاری بوده است.

شاخص‌های اقتصادی در سال ۲۰۱۲

- جمعیت : ۲۹/۶ میلیون نفر (جولای ۲۰۱۳)
- تولید ناخالص داخلی (GDP) : ۳۰۰ میلیارد دلار (۲۰۱۲)
- رشد تولید ناخالص داخلی : ۵/۶ درصد (۲۰۱۲)
- درآمد سرانه : حدود ۹۵۰۰ دلار (۲۰۱۲)
- حجم مبادلات خارجی : ۴۳۰ میلیارد دلار (۲۰۱۲)
- واردات : ۲۰۰ میلیارد دلار
- صادرات : ۲۳۰ میلیارد دلار
- تراز تجاری : ۳۰ میلیارد دلار
- ترکیب صادرات : ۳۵ درصد تولیدات صنعتی ، ۳۵ درصد لوازم الکتریکی و الکترونیکی ، ۳۰ درصد بقیه، قلع، کائوچو، الوار، کاکائو، روغن نخل، نفت و ...

- ذخیره ارزی : ۱۴۰ میلیارد دلار (۲۰۱۳)
- بدهی خارجی : ۱۰۰ میلیارد دلار (۲۰۱۲)
- بودجه ۲۰۱۴ : مخارج ۸۴ میلیارد دلار، درآمدها ۷۲ میلیارد دلار ، کسری بودجه : ۳/۵٪ GDP
- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در مالزی : ۱۱/۴ میلیارد دلار (۲۰۱۲)
- نرخ تورم : ۱/۶ درصد (۲۰۱۲)
- نرخ بیکاری : ۳ درصد (۲۰۱۲)
- نیروی کار : ۱۲/۵۶ میلیون نفر (۲۰۱۲)
- نیروی کار خارجی : بیش از ۴ میلیون نفر
- تعداد جهانگرد : ۲۵ میلیون نفر (۲۰۱۲)
- درآمد حاصل از گردشگری : حدود ۲۰ میلیارد دلار (۲۰۱۲)
- کاربران اینترنت : ۱۷ میلیون نفر (۲۰۱۲)

- از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۳ رشد اقتصادی مالزی به طور متوسط حدود ۱۰ درصد بوده، در حالی که تورم به طور متوسط تک رقمی بوده است.
- از سال ۲۰۰۰ تاکنون این کشور تورم متوسط کمتر از ۳ درصد را تجربه کرده و تولید ناخالص داخلی این کشور از ۲۴ میلیارد دلار در ۱۹۸۰ به حدود ۲۰۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۵ رسیده است.

آموزش

- آموزش شغلی (در بخش دولتی و خصوصی) یکی از کلیدی‌ترین مسائل توسعه مالزی است که در گذشته مورد توجه نبوده است.
- اواخر دهه ۸۰ نقطه عطفی در این موضوع است. به واسطه‌ی سرمایه‌گذاری خارجی و با هدف تبدیل بخش تولیدی به بخش نوآور (افزایش تولید و بقاء در شرایط رقابتی) آموزش کارکنان در دستور کار قرار گرفت.
- در گذشته نیروها برای آموزش به خارج مالزی اعزام می‌شدند اما در حال حاضر هم خود مدرسان خارجی و هم مدرسان داخلی در دانشگاه‌های این کشور تدریس دارند.
- در حال حاضر در مالزی آموزش رایگان است و وزارت آموزش و پرورش مسئول آموزش از سطح ابتدایی تا عالی می‌باشد. ضمناً نرخ باسوادی در این کشور ۹۳٪ اعلام شده است.

سرمایه‌گذاری خارجی

از مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی در مالزی، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و سرمایه‌گذاران خارجی مهم‌ترین عامل محرک اقتصادی مالزی است.

مالزی در دو دهه گذشته بالاترین نرخ جذب سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران خارجی را نسبت به دیگر کشورهای منطقه، از آن خود کرده است.

پس از درگیری‌های سال ۱۹۶۹ میلادی، دولت به‌منظور توسعه پرشتاب کشور همراه با زدودن فقر و بیکاری، به جریان‌های سرمایه‌گذاری و به‌ویژه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بسیار توجه کرد و در این راه، امتیازات و معافیت‌های فراوانی ارائه داد.

سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی همچنین موجب ساده شدن فرآیند ورود به بازارهای تازه شد زیرا در اکثر موارد، بازاریابی برای تولیدات خطوط جدید تولید در مالزی، در شبکه جهانی تولید شرکت‌های سرمایه‌گذار ادغام شده است.

دلایل تمایل سرمایه‌گذار خارجی به مالزی

اکنون بیش از سه هزار شرکت خارجی در مالزی فعالیت می‌کنند که از بیش از ۴۰ کشور هستند. یکی از انگیزه‌های سرمایه‌گذاران خارجی در مالزی، پایین بودن هزینه‌های داخلی از جمله هزینه‌های نیروی کار است و در این راستا، دولت مبارزه علیه تورم را پیگیری می‌کند.

در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ بازار بورس سهام کوالالامپور هدفی طبیعی برای مدیران خارجی سرمایه بود که مایل بودند در بازارهای نوپا، سهام خریداری کنند، زیرا مالزی از ثبات سیاسی، پول ملی نیرومند و شالوده‌های استوار اقتصادی همچون بدهی‌های اندک، رشد شتابان و تورم متوسط و پایین برخوردار بود.

علاوه بر این‌ها، زیربنای نسبتاً توسعه‌یافته و نیروی کار تحصیل‌کرده مالزی نیز در جلب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به این کشور مؤثر بود؛ این امر موجب کاهش نیاز به وام گرفتن از خارج شد و دیگر برای تأمین اعتبارات سرمایه‌گذاری، نیاز چندانی به پس‌اندازهای داخلی نیست.

خصوصی سازی

- خصوصی سازی در مالزی در اواسط دهه ۱۹۸۰ آغاز شد و انگیزه مهم آن، کاهش هزینه های سنگین دولتی و بدهی های دولت بود.
- دولت مالزی، سالانه در حدود ۲۴ میلیارد دلار به سبب خصوصی سازی، پس انداز می کند. (پس اندازها در اثر افزایش مالیات یا کند شدن توسعه کشور پدید نمی آید)
- دولت مالزی هم بیش از ۲ میلیارد دلار در سال، از بابت پرداخت حقوق و مستمری ها صرفه جویی داشته است.
- علاوه بر این، تصمیم دولت مبنی بر واگذاری سازمان ها و بنگاه های تولیدی و خدمات دولتی به بخش خصوصی، تأثیر عظیمی بر رشد و کار آیی اقتصادی داشته و هیچ نوع بیکاری قابل توجهی هم به بار نیاورده است.
- معمار خصوصی سازی در مالزی، ماهاتیر محمد بوده است. زمامداران پیش از او بر این اعتقاد پای می فشردند که منافع اقتصاد ملی کشور، به ویژه منافع گروه های قومی مالایایی، فقط زیر نظارت دولت محفوظ خواهد ماند.

روش های خصوصی سازی در مالزی

- ۱- واگذاری سهام دولتی به بخش خصوصی شامل انتقال سرمایه، نیروی انسانی و مدیریت.
  - ۲- فروش سرمایه که این هم می توانست شامل جابه جا نمودن سرمایه، نیروی انسانی و مدیریت باشد.
  - ۳- اجاره اموال دولتی که به اجاره کننده اجازه داده می شد؛ برای موارد مشخص با اجازه معین، از اموال دولتی برای مدت زمان محدود بهره برداری نماید.
- روش سوم این به دو دلیل: یکی به خاطر استراتژیک بودن برخی منابع و دوم به دلیل هزینه بالای آن برای بخش خصوصی که توان تحمل آن را ندارد (مانند بندرها، فرودگاه ها یا مؤسسات آموزشی و بزرگراه ها) انجام می شد.

برنامه‌های توسعه در مالزی

از سال ۱۹۷۰ تلاش شد تا هم زیرساخت‌های فیزیکی و هم زیرساخت‌های اجتماعی ایجاد شوند. همچنین سیاست‌ها در جهت افزایش تولید هدایت شد. علاوه بر این، اقدامات اندکی در جهت تشویق فعالیت‌های صنعتی برای تولید کالاهای سبک برای کاهش واردات و اشتغال‌زایی صورت گرفت. پس‌از این دوره، در مالزی از چهار ابزار برنامه‌ریزی استفاده شد که هر یک دارای افق متفاوتی بودند. این چهار ابزار عبارت‌اند از:

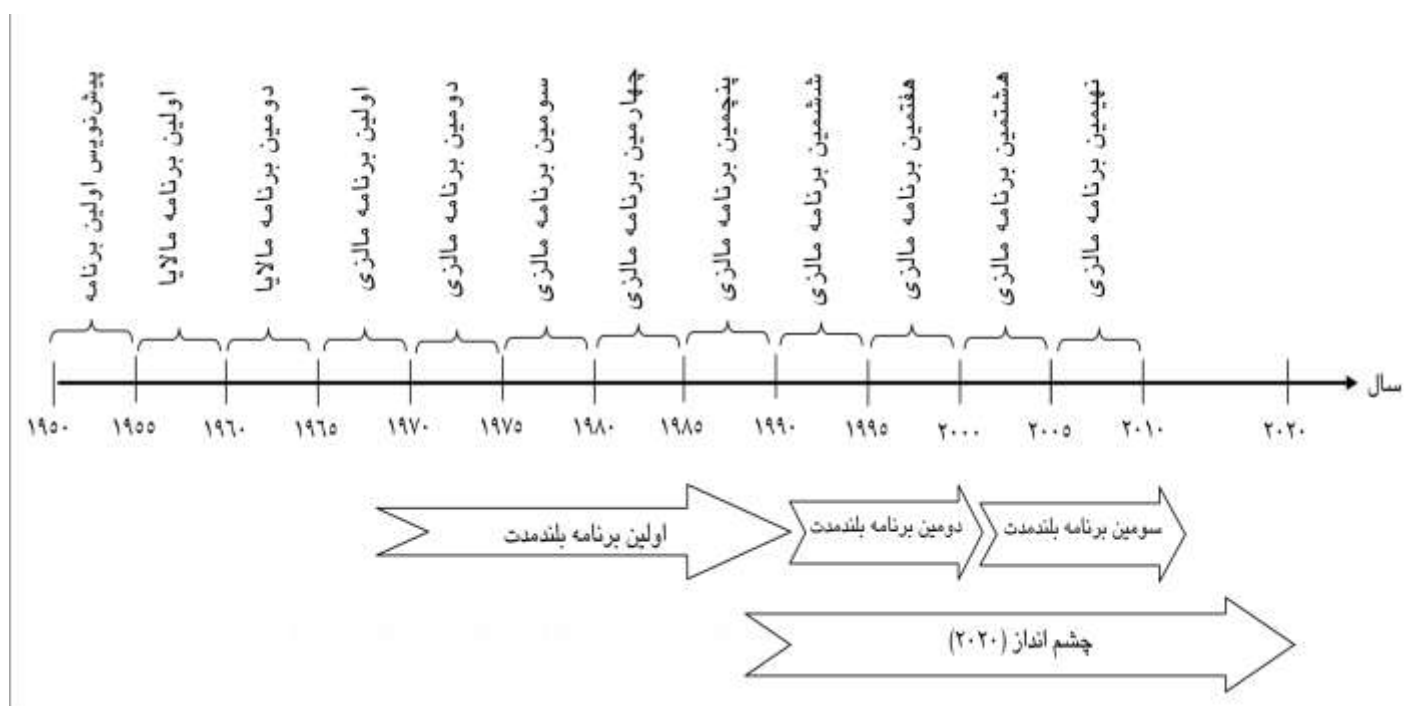
۱- برنامه چشم‌انداز، که جنبه درازمدت دارد

۲- برنامه پنج‌ساله توسعه، که برنامه‌ای میان‌مدت به شمار می‌رود

۳- ارزیابی نیمه اول برنامه پنج‌ساله

۴- بودجه سالانه

نمودار مستندات و افق زمانی برنامه‌ریزی

سه برنامه بلندمدت توسعه در مالزی

۱- سیاست نوین اقتصادی طی سال‌های ۱۹۹۰-۱۹۷۰. هدف این سیاست، زدودن فقر (به‌ویژه در مناطق روستایی)، هماهنگی اقتصادی میان اقوام، توسعه اقتصادی بر اساس الگوی جایگزینی واردات و صنعتی شدن در پنج سال آخر برنامه بود.

در سال ۱۹۷۶ پس از یک برنامه پنج‌ساله، میزان فقر از ۴۹.۳ درصد به ۳۵.۱ درصد کاهش یافت. برای دستیابی به اهداف این سیاست، بخش دولتی نقش محوری و فعال در اقتصاد ایفا می‌کرد، درحالی‌که بخش خصوصی تشویق شد تا به‌عنوان موتور رشد، ایفای نقش نماید. همچنین قرار بر این شد که تغییرات ساختاری در اقتصاد به وجود آید تا آسیب‌پذیری در برابر نوسانات خارجی کاهش یابد.

۲- سیاست نوین توسعه ۲۰۰۰-۱۹۹۱: هدف این سیاست، سپردن ۳۰ درصد از کل فعالیت‌های اقتصادی به بومیان و نیز شتاب بخشی به توسعه بود. در این سیاست به‌جای تکیه بر فناوری کاربر، بر فناوری سرمایه‌بر و ساخت کالا تأکید شد. همچنین از اهداف این سیاست، ایجاد زیرساخت‌هایی برای رسیدن به افق ۲۰۲۰ بود.

۳- چشم‌انداز سی‌ساله یا چشم‌انداز ۲۰۲۰ طی سال‌های ۲۰۲۰-۱۹۹۱؛ بر اساس این برنامه، مالزی در سال ۲۰۲۰ به یک کشور صنعتی درجه‌یک در سطح جهان تبدیل می‌شود، یعنی کشوری کاملاً توسعه‌یافته از لحاظ اقتصادی، عدالت اجتماعی، ثبات سیاسی، نظام حکومتی، کیفیت زندگی، ارزش‌های اجتماعی و معنوی، غرور ملی و استواری. بنابراین، چشم‌انداز ۲۰۲۰ بر اساس «توسعه جامع» بنا شد. بر اساس این شعار، دولت و کشور باید پایبند به توسعه انسانی جهت افزایش کیفیت و استانداردهای زندگی مردم تا سطح ملت‌های توسعه‌یافته باشند.

توسعه صادرات

در دهه ۱۹۷۰، مالزی رویه چهار ببر آسیا (کره جنوبی، تایوان، سنگاپور، هنگ کنگ) را در پیش گرفت و تلاش کرد تا از وابستگی به استخراج معادن و کشاورزی، به اقتصادی تبدیل شود که بیشتر به صنعت وابسته است.

با سرمایه‌گذاری ژاپن در طول چند سال، صنایع سنگین آن شکوفا و صادرات مالزی به موتور اولیه رشد کشور تبدیل شد.

مالزی پیوسته به رشد بیش از ۷ درصد در تولید ناخالص ملی در کنار تورمی اندک در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ دست یافت.

مالزی در بازار برخی مواد خام، نقش مهمی دارد. این کشور هنوز یکی از منابع مهم روی و لاستیک است و بیش از نیمی از روغن نخل جهان را تولید می‌کند. در طیف مواد خام اولیه، درآمد حاصل از اقلام نسبتاً جدید یعنی روغن نخل، الوار و نفت و گاز هم اکنون غالب‌اند و تولیدات کارخانه‌ای، یک سوم تولید ناخالص داخلی و قریب ۸۰ درصد درآمدهای ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهند.

کالاهای الکترونیک به تنهایی مهم‌ترین کالاهای کارخانه‌ای به شمار می‌آیند که از بالاترین رشد برخوردار هستند.

مالزی اینک در این بخش دارای جایگاه بین‌المللی قابل ملاحظه‌ای است، اما تولید به شدت متکی به قطعات وارداتی است که در بعضی موارد تا ۸۰ درصد ارزش صادرات را شامل می‌شود. دولت هم اکنون توجه خود را به بالا بردن محتوای داخلی تولیدات معطوف داشته است.

جدول کالای عمده صادراتی مالزی ۲۰۱۲

ردیف	اقلام عمده صادراتی	مبلغ به دلار (میلیارد)	درصد از کل صادرات
۱	لوازم الکترونیکی و الکتریکی	۷۵	۳۲/۹
۲	روغن پالم	۱۸	۷/۹
۳	گاز مایع طبیعی	۱۸	۷/۸
۴	محصولات پالایشگاهی	۱۶/۵	۷/۲
۵	مواد شیمیایی و فرآورده های آن	۱۵	۶/۵
۶	نفت خام	۱۰	۴/۵
۷	ماشین آلات، لوازم خانگی و قطعات	۸	۳/۵
۸	تجهیزات آزمایشگاهی و علمی	۷	۳/۲
۹	قطعات فلزی	۶/۵	۲/۸
۱۰	لاستیک طبیعی	۶/۵	۲/۸
جمع کل به دلار آمریکا: ۲۳۰ میلیارد			

جدول زیر بیانگر میزان تجارت خارجی مالزی طی سالهای ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲ است.

ارقام به میلیارد دلار نرخ تبدیل: (۳/۰۵ رینگیت = ۱ دلار)

ردیف	سال	صادرات	واردات	حجم تجارت خارجی	تراز تجاری
۱	۲۰۰۷	۱۹۸	۱۶۵	۳۶۳	۳۳
۲	۲۰۰۸	۲۱۷	۱۷۱	۳۸۸	۴۶
۳	۲۰۰۹	۱۸۱	۱۴۲	۳۲۳	۲۹
۴	۲۰۱۰	۲۰۹	۱۷۳	۳۸۲	۲۶
۵	۲۰۱۱	۲۲۸	۱۸۸	۴۱۶	۴۰
۶	۲۰۱۲	۲۳۰	۲۰۰	۴۳۰	۳۰

مدیریت و تصمیم‌گیری‌های دولت

شاید اولین و مهم‌ترین عامل توسعه در مالزی، مدیریت و تصمیم‌گیری‌های دولت باشد و دولت مالزی به عنوان یک دولت توسعه‌گرا نقشی قاطع در نظارت بر روند توسعه این کشور به عهده داشته است.

در خصوص اصول مدیریت اقتصادی تقریباً بین تصمیم‌گیران مالزی اتفاق نظر وجود دارد.

از اواخر دهه‌ی ۱۹۸۰ پیوسته نرخ رشد بالای ۸ درصد حاصل شده است که حتی بالاتر از اهداف نرخ رشد تعیین شده در برنامه‌های عمرانی پنج ساله که رشد مداومی معادل ۷/۵ درصد پیش‌بینی کرده‌اند، می‌باشد.

در سال ۱۹۹۳ جریان‌های سرمایه، هم قیمت‌های سهام بازار بورس کوالالامپور و هم ارزش بین‌المللی رینگیت را بالا برد که این به نوبه‌ی خود موجب معاملات سوداگرانه ارزی شد. دولت تلاش داشت تورم را از طریق خط مشی‌های پولی، مالیاتی و صنعتی کنترل نماید و همچنین برای نظارت و کنترل قیمت‌ها، مستقیماً مداخله کند.

بانک مرکزی مالزی به علل پولی فشار تورمی، توجه خاص دارد و چنانکه در سال ۱۹۹۴ نشان داد، حاضر است هر گاه ضرورت پیدا کند، از اختیارات خود در زمینه‌ی کنترل ارز استفاده نماید. علاوه بر این، دولت موضع مالیاتی کم و بیش سختگیرانه‌ای را در پیش می‌گیرد.

مالزی در سال‌های اخیر، بودجه مازاد قابل ملاحظه‌ای داشته و تنها گاهی هزینه‌های عمرانی بیش از مازاد جاری بوده است.

مشکلات راهبرد توسعه مالزی

بدهی‌های خالص خارجی مالزی پایین است اما خروج سودهای ناشی از سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی به صورت یک قلم بزرگ بدهکاری در حساب جریان‌های نامریی سرمایه در مالزی درآمده است.

مشکلات جدی‌تر ناشی از آن است که بسیاری از صنایع صادراتی که از رشد خوبی برخوردارند، محتوای وارداتی بالایی دارند.

تأثیر این وضعیت بر جایگاه بازرگانی و بر عملکرد اقتصادی، دارای اهمیت فزاینده است.

چند عامل رشد بالای اقتصادی و ثبات ناشی از تورم نسبتاً پایین، مالزی را تهدید می‌کنند. از جمله این عوامل کمبود نیروی کار به خصوص نیروی کار ماهر، تداوم کسری حساب جاری و وابستگی شدید رشد اقتصاد مالزی به سرمایه‌گذاری خارجی است

نتیجه‌گیری

در حال حاضر مالزی اولین کشور پیشرفته اسلامی و هفدهمین کشور پیشرفته جهان است. این کشور در دوره قبل از جنگ جهانی دوم به طور مستقیم و غیر مستقیم تحت استعمار انگلستان و ژاپن قرار داشت و فرآیند توسعه مالزی از دهه ۱۹۷۰ میلادی شروع شد.

یکی از پارامترهای اصلی توسعه در این کشور؛ مدیریت کلان اقتصادی این کشور به ویژه در شش دوره نخست وزیری ماهاتیر محمد (۱۹۸۱-۲۰۰۳) می‌باشد. توسعه مالزی در قالب برنامه‌های کوتاه مدت (پنج‌ساله) و بلند مدت (چشم انداز ۳۰ ساله) امکان پذیر شده است.

راهبرد توسعه مالزی در چارچوب یک دوره کوتاه جایگزینی واردات و سپس انتخاب راهبرد توسعه صادرات امکان‌پذیر شده است. آزادسازی، خصوصی‌سازی و سرمایه‌گذاری خارجی عوامل اصلی تداوم توسعه در مالزی در دهه‌های اخیر بوده است.

برخی از عمده‌ترین مشکلات توسعه در مالزی عبارت‌اند از: بدهی‌های خارجی، حجم زیاد سرمایه‌گذاری خارجی، کمبود نیروی کار ماهر و وابستگی تکنولوژیکی به خارج.

پذیرش تنوع و تکثر اجتماعی-اقتصادی از سوی مردم و نیز روحیه تساهل و تسامح حاکم بر جامعه از یک‌سو موجب تداوم ثبات سیاسی و از سوی دیگر موجب استمرار پیشرفت‌های چشمگیر اقتصادی در این کشور شده است. بنابراین، تداوم توسعه سیاسی و رشد اقتصادی به‌طور توأم فراهم شده است.